Liceum ogólnokształcące im. Stefana Banacha w Żaganiu

Grudzień/Styczeń 2022/2023

QQryQ

Światowy dzień walki z AIDS

Mikołajki

Jak obchodzony jest Sylwester w różnych krajach?

Studniówka

Oficer carski jako dyktator powstania

Wstępniak

Jedne z ostatnich dni grudnia dla każdego z nas były bardzo pracowite, ale również radosne i przyjemne. Mam nadzieję że każdy z was spędził magiczny czas z bliskimi podczas Świąt Bożego Narodzenia i wkroczył w Nowy Rok z otwartą głową pełną dobrych myśli.

Oficjalnie też mogę was wszystkich przywitać jako nowa redaktorka naczelna naszej gazetki szkolnej. Jestem ogromnie wdzięczna, że mogę pełnić tę funkcję i mam nadzieję, że będziemy działać tak samo dobrze, jak poprzednie redakcje "**QQryQ**". Chcę podziękować mojej poprzedniczce Jagodzie Błażałek za to, że poświęcała swój czas i serce w tworzenie tej gazetki. Wszyscy życzymy jej powodzenia i świetnych wyników na nadchodzących egzaminach maturalnych.

W tym numerze gazetki skupiliśmy się na grudniowych świętach oraz styczniowych ważnych wydarzeniach, takich jak studniówka. Mam nadzieję, że ten numer gazetki przyniesie wam ciepło w te mroźne dni, a ferie spędzicie bezpiecznie i spokojnie.

Hania Krawczyk

Spis treści

"Mikołajki” str 3
"Święta Bożego Narodzenia" str. 4
"Oficer carski jako dyktator powstania" str. 5-6
"Postanowienia noworoczne" str. 7
"Sylwester" str. 8-9
"Studniówka" str. 10-11
"Światowy Dzień Walki z AIDS" str. 12-13
"Dzień UNESCO" str. 14

Redakcja Numeru

Opiekun Gazetki: Anna Świeboda
Redaktor Naczelna: Hania Krawczyk
Redaktor Techniczna: Basia Grzybowska

Sara Ziaja
Daria Bajor
Michał Sul
Aniela Michalska
Joanna Krążel
Alicja Sibiga
Małgorzata Klimowicz
Dominika Nerga
Marika Budzik

Mikołajki

Mikołajki – są świętem ustanowionym ku czci świętego Mikołaja (biskupa). Święto to obchodzone jest 6 grudnia. Do XIX wieku 6 grudnia na ziemiach polskich był dniem wolnym od pracy. W roku 1969 w Kościele katolickim zniesiono święto, od tego czasu mikołajki są tylko tzw. „wspomnieniem dowolnym". Od średniowiecza funkcjonowała tradycja przebierania się za świętego Mikołaja i wręczania dzieciom prezentów. W XIX i XX wieku święto zostało nieco przekształcone i prezenty dużo częściej dawane są 24 grudnia - w wigilię Bożego Narodzenia.

Historia Mikołajek:

Spisany w Bizancjum „Żywot Mikołaja" pokazuje, że już w tym czasie w Konstantynopolu obchodzono 6 grudnia jako święto Mikołaja, które traktowano jako przygotowanie do Bożego Narodzenia.

W wieku X w Mikołajki wystawiano dramaty liturgiczne dla dzieci, które opowiadały o historii świętego Mikołaja, które z czasem stały się niezwykle popularne w całej Europie. Część badaczy wysnuło teorię, że zwyczaj wręczania prezentów początkowo związany był właśnie z tymi przedstawieniami. Inni zaś wskazują na przekazy z Francji z XII wieku, które informują o tym, że w Mikołajki zakonnice zaczęły roznosić prezenty dla dzieci z biednych rodzin. W paczkach miały znajdować się pomarańcze i orzechy. Są również przesłanki wywodzące się z legend o życiu świętego Mikołaja o tym, że to właśnie one zapoczątkowały ideę tego zwyczaju.

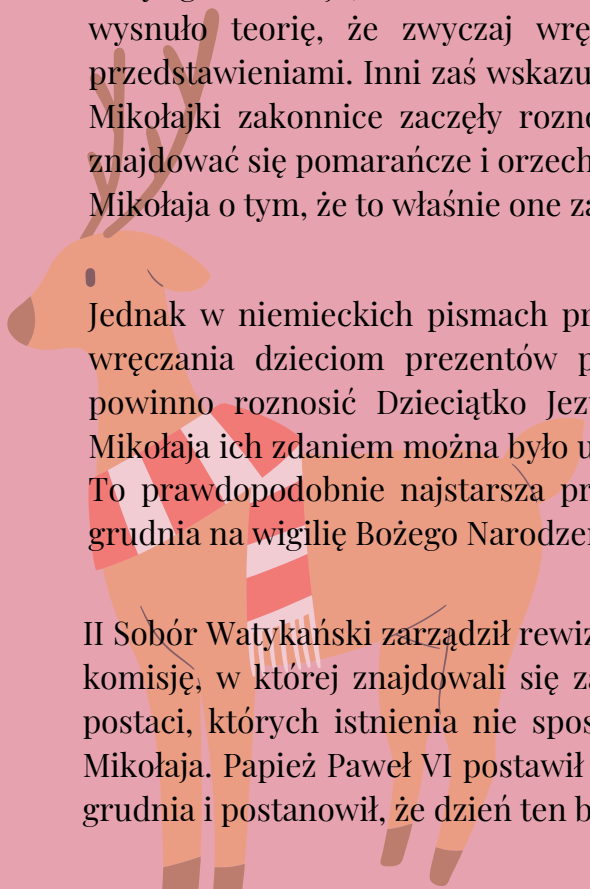

Jednak w niemieckich pismach protestanckich z XVII wieku wyrażano zaniepokojenie zwyczajem wręczania dzieciom prezentów przez biskupa. Luterańscy duchowni byli zdania, że prezenty powinno roznosić Dzieciątko Jezus w Boże Narodzenie, ponieważ prezenty roznoszone przez Mikołaja ich zdaniem można było uznać za przejaw odrzucanego przez protestantów kultu świętych. To prawdopodobnie najstarsza próba przeniesienia zwyczaju wręczania dzieciom prezentów z 6 grudnia na wigilię Bożego Narodzenia.

II Sobór Watykański zarządził rewizję kultu świętych w Kościele katolickim. W tym celu powołano komisję, w której znajdowali się zarówno teolodzy, jak i historycy. Celem było usunięcie świąt postaci, których istnienia nie sposób było udowodnić. Komisja zakwestionowała historyczność Mikołaja. Papież Paweł VI postawił na kompromisowe rozwiązanie tego sporu, zniósł on święto 6 grudnia i postanowił, że dzień ten będzie obchodzony jako wspomnienie dowolne.

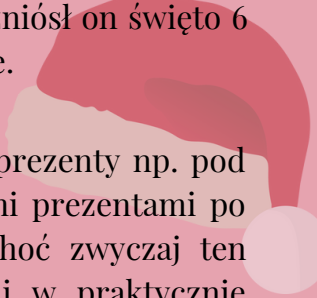

Aktualnie od wielu lat w Polsce, nocą z 5 na 6 grudnia, podkłada się dzieciom prezenty np. pod poduszką. Również w wielu szkołach istnieje zwyczaj wymieniania się drobnymi prezentami po wcześniejszym losowaniu osoby, której zrobi się prezent. Pokazuje to, że choć zwyczaj ten praktykowany jest od tak dawna, to wciąż pozostał żywy w naszej tradycji w praktycznie niezmienionej formie.

Sara Ziaja 3

Święta Bożego Narodzenia

Święta Bożego Narodzenia są zawsze postrzegane jako czas spokoju, radości, zacieśniania więzi rodzinnych. Ja się zgadzam z tym wizerunkiem Świąt. W większości domów tak właśnie te kilka dni przebiega. Czas przed świętami również jest cudowny, a przygotowania do świąt są kreatywne i pełne energii.

Przygotowania mimo wszystko są chaotyczne , ale tylko po to, żeby potem docenić spokój. Kupowanie prezentów, przygotowywanie potraw wigilijnych, kupowanie ozdób i choinki, aby potem ją udekorować, to wszystko robimy po to, żeby poczuć klimat Świąt, bo mimo wszystko jest on wyjątkowy. Nieważne, że mama chodzi poddenerwowana, bo boi się, że nie zdąży, nieważne, że czasem pojawia się chaos. Ważne, że wszystko jest robione po to, żeby zachować tradycję i spędzić ten czas jak najlepiej.

Zawsze zadaje się to nurtujące pytanie: czy prezenty w święta są najważniejsze ? Powiem „tak” - dla małych dzieci, które nie rozumieją do końca jeszcze tego czasu i tego, co się dzieje. Im bardziej jesteśmy starsi, tym więcej rozumiemy i prezenty nie stają się dla nas tak ważne, ważniejszy jest czas spędzony w gronie rodzinnym i zrozumienie tradycji świątecznych. Jest to wspaniały czas. W dzieciństwie - radość z prezentów, a kiedy jesteśmy coraz starsi - radość ze spędzenia czasu z rodziną. W święta wszystko wydaje się o wiele lepsze. Nawet wspólny film o Kevinie oglądany jest co roku, ale nie nudzi się on, jest to już tradycja. I pewnie wielu z was w tym czasie ogląda z rodziną ten film. Tak to już jest.

W tym czasie spędzajcie czas spokojnie i radośnie .Bądźcie mili dla siebie i życzliwi, bo święta to nie jest czas, aby być na kogoś złym. Cieszcie się osobami wokół siebie i tradycjami, które wiążą się z tym świętem. To jedyny taki czas w roku, który na swój sposób jest wyjątkowy. Pamiętajcie też: ”Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą”.

Daria Bajor

Oficer carski jako dyktator powstania

W nocy z 22.01.1863 na 23.01.1863 wybuchło narodowo-wyzwoleńcze powstanie przeciw carowi. Została owa insurekcja zainicjowana przez Tymczasowy Rząd Narodowy, przemianowany z Komitetu Centralnego. Ramy czasowe obejmą lata od 1845 do 1864 r. Sam artykuł ukazał się ze względu na 160 rocznicę wybuchu powstania styczniowego. Dotyczy on tytułowego „oficera carskiego" w kontekście walk powstańczych.

Wspomnianym wyżej oficerem jest Romuald Traugutt urodzony w 1826 r. Od początku wykazywał duże umiejętności w dziedzinie nauk ścisłych. Następnie w 1845 roku wstąpił do armii carskiej, w której służył niemal 20 lat. Jego pierwszą kampanią, tudzież „chrztem bojowym" była walka w Wiośnie Ludów na Węgrzech. Zwalczał tam wojska organizatora powstania – Lajosa Kossutha oraz Polaka – Józefa Bema. Następnie wziął on udział w wojnie krymskiej (1853-1856 r.) ,po której został doceniony jego intelekt i wiedza. Mianowano go wówczas wykładowcą w Wojskowym Instytucie Technicznym w Petersburgu. Traugutt wciąż rozwijał się zawodowo, jednak po osobistej tragedii, w postaci śmierci jego babki, dwójki dzieci oraz żony w 1862r. jako podpułkownik opuścił czynną służbę i zaczął zajmować się majątkiem rodzinnym w miasteczku pod Kobryniem.

Przybliżywszy postać Romualda Traugutta należy przedstawić okoliczności objęcia stanowiska dyktatora oraz jego podejście do sprawy powstania. Początkowo zajmujący się majątkiem rodzinnym Traugutt nie interesował się polityką, nawet po wybuchu insurekcji nie podjął się wsparcia powstańców. Dopiero gdy dowiedział się o stacjonującym w pobliżu oddziale i ich trudnym położeniu, postanowił im pomóc. Jako doświadczony żołnierz przystąpił do szkolenia nowych podopiecznych i wprowadzenia dyscypliny wojskowej. Wkrótce jego żołnierze byli w stanie przeciwstawić swoje siły armii carskiej. Sam Traugutt w depeszy napisanej do Józefa Hauke-Bosaka (jednego z generałów dowodzących powstaniem) zawarł, co uważał za najważniejsze. Były to: bogobojność, czystość obyczajów jak również, wyżej wymieniona, dyscyplina żołnierska.

W lipcu ’63 XIX w. Romuald Traugutt awansował do stopnia generała, po czym został wysłany na zachód w celu zyskania sojuszników w powstaniu. Sam bardzo wierzył w wybuch wojny między Rosją a Francją, z tej też przyczyny dokładał wszelkich starań do utrzymania liczebnośći jednostek powstańczych. Gdy wrócił z delegacji, został mianowany dyktatorem powstania, choć sam wolał nazywać się prezesem, przewodniczącym lub naczelnikiem Rządu Narodowego. Wprowadzał liczne reformy i reorganizacje, które miały polepszyć sytuację partyzantów. Mimo zaangażowania i kunsztu Traugutta siły powstańców topniały. „Piątą kolumną” w walce powstańców było rozbicie oddziałów Hauke-Bosaka pod Opatowem (21.02.1863r.) oraz uwłaszczenie chłopów wydane spod pióra cara. Około miesiąc później moskiewscy żołnierze rozbili organizację partyzantów, przez co do niewoli dostał się m.in. Romuald Traugutt. Miało to miejsce w nocy z 10/11 kwietnia. Po jego aresztowaniu powstanie było już przegrane. Sam Traugutt został stracony 5.08.1864r. w wybudowanej za polskie pieniądze i przez Polaków cytadeli warszawskiej.

Podsumowując zagadnienie: mimo owocnej kariery Traugutta w armii rosyjskiej i jego wysokiej pozycji, w obliczu wyraźnie potrzebujących wsparcia partyzanckich żołnierzy, był on w stanie odłożyć sprawy majątkowe na dalszy plan i zająć się szkoleniem wojsk. Co prawda okoliczności mające wpływ na decyzję ówczesnego podpułkownika były poniekąd przypadkowe, lecz notabene był skłonny porzucić dotychczasowe życie i zaryzykować jego utratę w walce o wolną ojczyznę.

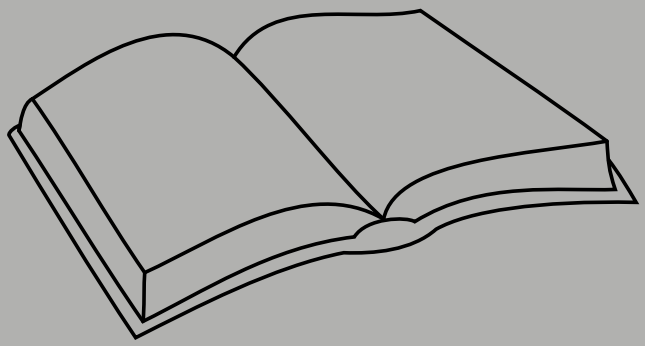

Michał Sul

Bibliografia:
-Podręcznik do historii dla klasy trzeciej gimnazjum „Śladami przeszłości” wydawnictwa Nowej Ery -Podręcznik do historii dla liceów ogólnokształcących i techników z zakresu rozszerzonego dla klasy 3 „Zrozumieć przeszłość” wydawnictwa Nowej Ery

Ikonografia: - Romuald Traugutt - https://i.wpimg.p /O/331x460/d.wpimg.pl/1972250757-504288832/romuald-traugutt.jpeg
- Józef Hauke-Bosak - https://upload.wikimedia.org/wikipedi/commons/thumb/c/c6/J%C3%B3zef_Ludwik_Hauke.jpg/220px-J%C3%B3zef_Ludwik_Hauke.jpg

Postanowienia noworoczne

Koniec roku to dla wielu z nas czas przemyśleń i podsumowań. Wraz z nowym rokiem wyznaczamy sobie cele, które chcemy w nim osiągnąć.

Czasami zrealizowanie jakiegoś postanowienia jest trudniejsze, niż mogłoby nam się wydawać . Gdy zakładamy sobie jakieś postanowienie, jesteśmy bardzo zmotywowani, aby je zrealizować, jednak gdy próbujemy czegoś dokonać, nasza motywacja z dnia na dzień znika.

Wielu z nas jest podekscytowanych tym, że może wyznaczyć sobie jakieś cele, przez co przecenia swoje możliwości nakładając na siebie zbyt wielki ciężar, co skutkuje przytłoczeniem i zdemotywowaniem. Dlatego należy podchodzić do wszystkiego z rozsądkiem.

Warto podzielić sobie zamierzony cel na mniejsze części i realizować je stopniowo, dzięki temu schematowi łatwiej będzie coś nam osiągnąć.

Aniela Michalska i
Joanna Krężel

Sylwester

• Początek święta

Początek obchodów datuje się na rok 999, za czasów panowania papieża Sylwestra II. Według proroctw wróżki Sybilli, w roku 1000 miał nastąpić koniec świata. Jego sprawcą miał być smok Lewiatan. Tak się jednak nie stało. Uradowani ludzie zaczęli się bawić i świętować, co dało początek dzisiejszym zabawom.

• Pochodzenie nazwy

Słowo „Sylwester" wywodzi się z języka łacińskiego, gdzie imię „Silvestris" określało człowieka dzikiego, mieszkającego w lesie. Tradycje świętowania odnosi się jednak do czasów antycznych i często porównywana jest do greckich Dionizji – obchodów ku czci Dionizosa, boga winnej latorośli. Symbolem nowego roku dla Greków było wówczas małe dziecko jako znak nowego początku.

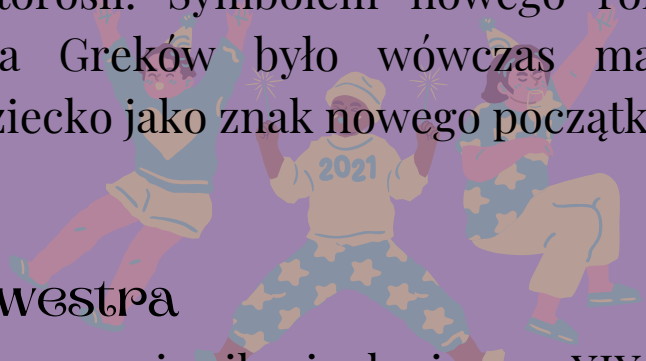

• Początek obchodzenia Sylwestra

w Polsce W Polsce obrzędy sylwestrowe pojawiły się dopiero w XIX wieku. Przybyły one z Europy Zachodniej. Początkowo świętowały jedynie bogatsze warstwy społeczeństwa. Arystokracja witała nowy rok toastem Tokaja. Ziemianie natomiast polowali, strzelali z batów na szczęście, składali życzenia i ucztowali w gronie rodziny. W dzisiejszych czasach sylwester wszystkim kojarzy się zupełnie z zabawą, szampanem, hucznymi przyjęciami i głośną muzyką.

• Sylwester w innych krajach

• Australia - Sydney New Year's Eve to coroczna sylwestrowa impreza fajerwerków w Sydney w Nowej Południowej Walii w Australii. Wydarzenie składa się obecnie z dwóch pokazów sztucznych ogni, z wieczornym pokazem znanym jako „Rodzinne fajerwerki", który odbywa się o godzinie 21:00.

• Chiny - Chiński Nowy Rok – najważniejsze święto w kalendarzu chińskim, przypadające zmiennie między 21 stycznia a 20 lutego. O świcie Nowego Roku gospodarz domu zdejmuje znad drzwi obrazki nianhua. W tym dniu ponownie składa się ofiary przodkom, a następnie odbywa się wspólne świętowanie na ulicac miasta, gdzie w towarzystwie muzyki i eksplozji petard oraz fajerwerków odbywają się tradycyjne tańce lwów. Kulminacyjnym elementem świętowania jest korowód kilkudziesięciu osób niosących wyobrażenie smoka. Zabawy uliczne trwają do późnych godzin nocnych.

• Brazylia - W Brazylii na powitanie Nowego Roku przeskakuje się przez 7 fal. Ma to symbolizować szczęście na nowy nadchodzący rok. Gdy tylko zegar wybija północ, niebo jak co roku rozświetlają fajerwerki, a ubrani na biało Brazylijczycy pędzą w stronę morza.

• Hiszpania - Hiszpanie przygotowują na Sylwestra 12 winogron. Z każdym uderzeniem zegara zjadają jeden owoc, co oznacza szczęście w jednym miesiącu w nadchodzącym roku. Ważne jest zatem, aby nie przegapić żadnego uderzenia. W miastach takich jak Madryt, czy Barcelona ludzie zbierają się na rynkach i placach i wspólnie konsumują winogrona, a potem obchodzą dookoła butelkę szampana.

• Dania - Duńczycy, żegnając stary i witając nowy rok, roztrzaskują na szczęście stare talerze i szklanki przed drzwiami domów swoich bliskich. Inną noworoczną tradycją jest wchodzenie na krzesła, z których po północy zeskakuje się, wypędzając złe duchy i zapewniając sobie powodzenie na najbliższe dwanaście miesięcy.

Studniówka 2023

Od pół roku nasi maturzyści przygotowywali pieczołowicie swoją studniówkę, która odbyła się 14 stycznia bieżącego roku w Sali Kryształowej Pałacu Książęcego w Żaganiu.

Oczywiście wspaniała zabawa nie obyłaby się bez wcześniejszych odpowiednich przygotowań, którymi zajmował się nasz Komitet Studniówkowy, w którym po 2/3 przedstawicieli z każdej klasy maturalnej starało się wybrać odpowiedni katering, DJa i zorganizować obsługę. Pierwsze oficjalne przygotowania zaczęły sie już we wrześniu, żeby w styczniu około 100 naszych przyszłych absolwentów, wraz z osobami towarzyszącymi, mogło przeżyć ten niezapomniany moment. Całe wydarzenie zaczęło się punktualnie o godzinie 18, gdy wybrzmiał polonez z “Pana Tadeusza”, a nasi olśniewająco ubrani uczniowie wkroczyli uroczystym krokiem na Salę Kryształową. Do tego tańca przygotowywała nas pani Agnieszka Dembowiak,która, jak co roku, poświęca swój czas, by uczyć maturzystów poloneza - narodowego tańca.

Następnie przemówiło dwóch reprezentatntów naszego liceum: Brian Stelmasik i Natalia Rabska, by w niedługiej przemowie przywitać przybyłych gości, potem dyrektor Śmieszek uroczyście otworzył “Studniówkę 2023”. Na koniec owej przemowy przyniesiono szampana i wziesiono toast. Na studniówkowe wydarzenie oczywiście zostali zaproszeni nasi nauczyciele. Na wszystkich, którzy

znaleźli czas w tym pracowitym czasie końca semestru, czekało wyborne jedzenie i świetna zabawa wraz z maturzystami. Bardzo pomysłowym rozwiązaniem było też to, że uczniowie, wraz z osobami towarzyszącymi, mieli stoły w sali, a nauczyciele mogli cieszyć się swoim towarzystwem w holu, zostawiając młodzieży swobodę zabawy. Nie można zarzucić naszemu Gronu Pedagogicznemu, że nie umieją się bawić, bo kiedy tylko zabawa się “rozkręciła”, nauczyciele dołączyli do bawiących się uczniów, imponując swoim tanecznym ruchem - specjalne wyrazy szacunku dla Panów: Sokołowskiego i Szymszona wraz z żonami, którzy pokazali młodzieży, jak należy tańczyć:).

Kiedy wszyscy już się najedli, zaczęła sie na dobre zabawa. DJ puszczał oczywiście największe hity (stare ale jare) i choć osobiście mam pewne zastrzerzenia do wyboru jego piosenek, to sala naprawdę sie dobrze bawiła. Uważam, że wiele utworów, które wybrał nasz wodzirej, nie porywało do tańca. Lepiej bowiem tańczyć również z parnterami, niż poruszać się w rytm tego, co oferują dyskotekowe techno/rapowe hity. Ale pomimo tego wyboru uczestnicy świetnie się bawili podskakując do dźwieków muzyki (łącznie ze mną). Nie zabrakło kilku “pociągów”, które niczym gąsienica sprinterka wiły się wśród stołów, grupowych „kaczuszek” oraz szalonej belgijki - bez tego prawdziwej zabawy by nie było. Cała studniówka trwała, mniej więcej, do 2.30. Wydarzenie obyło się bez większych “dram”, czy problemów – dominowała pełna kultura i dobra zabawa. Wydarzenie, w mojej opinii, było warte poświęcenia czasu i energii na tak dobrze zorganizowany (i zapamiętany) wieczór.

Światowy Dzień Walki z AIDS

1 grudnia obchodzony jest Światowy Dzień Walki z AIDS. Jest to święto ustanowione w celu okazania wsparcia osobom chorym na AIDS. Symbolem tego dnia jest Czerwona Kokardka.

Światowy Dzień Walki z AIDS został ustanowiony przez Światową Organizację Zdrowia WHO i obchodzony jest nieprzerwanie od 1988 roku. Zgromadzenie Ogólne ONZ w swojej rezolucji 43/15 (1988r.) wyraziło troskę w związku z ogromną skalą pandemii, podkreśla również znaczenie obchodów tego właśnie dnia. Obchody Światowego Dnia Walki z AIDS opierają się na promowaniu multimediów, konferencji, wydarzeń dotyczących profilaktyki HIV/AIDS.

AIDS (zespół nabytego niedoboru odporności) to choroba wirusowa, wywołana przez wirusa HIV (ludzkiego wirusa niedoboru odporności) – jest to końcowy etap nieleczonego zakażenia HIV. Można się nim zakazić drogą płciową, podczas ciąży/porodu (zakażenie dziecka przez chorą matkę) oraz przez kontakt z krwią osoby zakażonej. Nie można jednak zakazić się wirusem HIV poprzez uścisk dłoni, korzystanie z tej samej toalety i łazienki czy siedzenie obok siebie. Na początku choroba przebiega bezobjawowo, natomiast w późniejszym czasie uszkodzony zostaje układ odpornościowy. Często AIDS prowadzi również do śmierci – od 2005 roku odnotowuje się jednak coraz mniejszą liczbę zgonów. Do profilaktyki zaliczamy: szczepienia ochronne, przestrzeganie zasad higieny, unikanie przypadkowych kontaktów seksualnych oraz stosowanie prezerwatyw, wykonanie testu w kierunku HIV.

Co roku w naszej szkole organizowane jest stoisko informacyjne na temat AIDS i przygotowała takie stoisko klasa 1F. Wywieszone zostały plakaty informacyjne oraz rozdawane były ulotki z niezbędną i podstawową wiedzą na temat AIDS. Więcej na temat choroby można znaleźć na stronie: www.aids.gov.pl.

ŹRÓDŁA:
Podręcznik „Biologia na czasie 2” zakres rozszerzony
Ulotka ze stoiska – „To warto wiedzieć HIV/AIDS”
https://pl.wikipedia.org/wiki/%C5%9Awiatowy_Dzie%C5%84_AIDS
https://www.gov.pl/web/wsse-gdansk/1-grudnia---swiatowy-dzien-walki-z-aids
https://www.unic.un.org.pl/aids/dzien.php
https://pl.wikipedia.org/wiki/Zesp%C3%B3%C5%82_nabytego_niedoboru_odporno%C5%9Bci#Faza_objawowa_%E2%80%93_zesp%C3%B3%C5%82_nabytego_niedoboru_odporno%C5%9Bci
https://www.gov.pl/web/wsse-poznan/hiv-i-aids

Dominika Nerga

Dzień UNESCO

Zacznijmy od tego: co to jest UNESCO?. UNESCO jest to inaczej organizacja wyspecjalizowana ONZ, której podstawowym celem jest wspieranie współpracy międzynarodowej w dziedzinie kultury, sztuki, nauki czy też wzbudzanie szacunku dla praw człowieka, bez względu na kolor skóry, status społeczny i religię. W naszej szkole co roku klasy drugie liceum losują państwa, które będą prezentowały. Zadaniem młodzieży jest dowiedzieć się o kulturze, która występuje w danych krajach, religii czy też muzyce. Zagłębić się w ten temat jak najlepiej. Klasy przedstawiają to w taki sposób, że przygotowują prezentacje, ubiór, gotują różne pyszne potrawy z różnych państw i prezentują piosenki, które są w danych państwach popularne. Można powiedzieć, że wcielają się w osobę, która tam mieszka albo prezentują mnóstwo wiadomości o danym kraju. I to bardzo dużo już daje.

Mimo wszystko jest to naprawdę ważny dzień. Dzięki takim rzeczom możemy naprawdę wiele się dowiedzieć na temat świata. Jesteśmy przyzwyczajeni do państwa, w którym wychowujemy się całe życie. Tak naprawdę od małego pokazywano nam tradycje i kulturę naszego kraju. To bardzo interesujące, że mamy szansę dowiedzieć się, jakie są kultury, obyczaje i zwyczaje w innych państwach i jak bardzo się one różnią od naszych. Wprowadzenie takiego dnia i zorganizowanie tego pomaga nam w pewnym sensie poznać świat zdobyć wiedzę, a nawet wiele potrafi nas zaskoczyć (i to pozytywnie) . Dobrze jest poznawać inne kraje, wiele można się z tego nauczyć. W przyszłości każdy z nas ma szansę poznać i przeżyć kulturę i zwyczaje innych państw. Korzystajmy z tego i czerpmy wiedzę i radość jednocześnie.

Marika Budzik